ſid, temma wägge, walda ja rahwaſt ümberlua, et üks niſuggune wallitſeja Jummala käeſt paljo andid ſanud; ning et Jummal neid temmale ſellepärraſt jagganud, ſeſt, et ta tedda ſeks ärrawallitſend, et innimeste ſiggiwaks heaks ſuri asju ilmas peab teggema. Niſugguſid andid olli Jummal ſiis ka Peetrile rohkeste jagganud, ja tedda ihho ja waimo jöu poleſt ſeſuggufeks lonud, kelle ſarnaſt mitte iggal ajal, waid liig arwaſt ma peal leida. Temmal olli mönni tol peale raudſülda pitkuſt, ja ni paljo rämmu, et ei ial ei köige tuggewamki tuggewamate ſeaſt, temma kat ſanud murda. Omma möegaga löi ta köige ſurema härja pead ühhe hobiga ötſaſt ärra, kui olleks ta kanna pea olnud. Wahwa, tössine, ja julge ſüddamega, ei teadnud ta ei ühtigi, egga ſurmagi karta; waid kui tarwis ſedda tehha, läks kartuſeta tulleſt, weeſt ja köige pakſemaſt waenlaſe hulgaſt läbbi: hirm olli temma ſüddames lapſe pölweſt ello ötſani hopis tundmata ja teadmata aſſi.

Selge ſüddamega, tössine Jummala ja innimeste armastaja, ei nöudnud Peter muud, kui öiged wallitſuſt ſelle rahwale murretſeda, mis Jummal temma kätte olli uskund, ja temma juhhatamiſe holeks andnud: ſepärraſt olli ta allati töed teggemas; egga olnud ei jöudet ſilmapilkagi temma ellus: ja käis ta ſaggedaste köik maad läbbi, mis temma käe al ollid, et issi omma ſilmaga nähha, ja omma körwaga kuulda, kuida temma tahtmiſt pidi täidetama, ja öiguſt möistetama. Parrako Jummal! kui ſedda juhtus leidma, et üks kohto wannem melega üllekohhut olli teinud; ſiis olli ſüüdlaeſel köhhe ötskaes.

Ei ſedda wöi möista, kuida üks innimene ni paljo jöudnud öppida ja tehha, ja ni mitme ja mitme asja peale ni kindlaste hakkata, kuida Peetriſt ſedda teada on; ja tulleb immestelles küſſida, kuſt ſe töepoleſt ſuur mees, kuſt ta ſedda aega kül ſanud ehk wötnud, et ni paljo tällitamiſi ärratoimitada, ja weel peälegi, ni mitmeſuguſt körwaliſt töed tehha? Peälegi tulleb weel küſſida, mil ta hingand? ehk paljus, ja mil temmal puhkamiſe wahhet olnud?

Temma öskas köik töed tehha, king-